

hindre Afklædningen af Landbrugsejendomme. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) kunde have saa mange Betæneligheder og mente, at Forslaget var en Umyndiggørelse af Landbrugsministeren og det lille Landbrug. Jeg forstaar ikke denne Betragtning, thi det er en almindelig udbredt Opfattelse blandt Landmænd, at den Afklædning af Gaarde og det Bortsalg af Avl og Besætning, som foregaar i ret stor Udstrækning, er meget uheldigt og vil hævne sig stærkt. Man kan vel sige, at de foreslaaede Bestemmelser betegner et Indgreb i den frie Dispositionsret, men under de nuværende Forhold viser det sig mere og mere nødvendigt at gribe ind i mange Forhold, som man ellers ikke vilde gribe ind i. Man burde maaske oven i Købet noget før være skredet ind overfor disse Bortsalg af den til en Ejendom hørende Avl og Besætning, men i alt Fald tror jeg, at Tidspunktet nu er inde. Jeg tror, at vi med Tryghed kan overlade de kommunale Myndigheder, Byraad og Sogneraad, at træffe det fornødne Skøn, og da Loven skal være tidsbegrænset til 1. April 1919, tager jeg ikke i Betænkning at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Den ærede Ordfører for Venstre syntes at ville kræve Udvalg nedsat, og det kan sikkert være rigtigt nok, men jeg vil da meget haabe, at Udvalgsbehandlingen maa blive hurtig, selv om den naturligvis skal være grundig nok, thi det vilde være ønskeligt, om man kunde faa disse to Lovforslag vedtaget allerede i denne Rigsdags-samling.

Wenzel Neergaard: Det første af de foreliggende Lovforslag omhandler jo Forbud mod Nedlægning af bestaaende Landbrug samt Indskrænkninger i Retten til Udstykning. Jeg forstaar meget godt Ræsonnementet ved dette Lovforslag, der nærmest drejer sig om Huse. Naar Staten paa forskellig Maade søger at oprette mindre, selvstændige Brug, ser man naturligvis med nogen Bekymring paa, at der i Øjeblikket foretages en Nedlægning af en Del saadanne Brug. Hvorvidt dette Onde har grebet saa meget om sig, at en Lov som denne er nødvendig, er jeg ikke kompetent til at udtale mig om. Paa den Egn, hvor jeg er særlig kendt, har noget saadant ikke fundet Sted i større Udstrækning; men derfor kan det jo godt finde Sted andre Steder. Og for saa vidt kan jeg godt erkende det rimelige i at foretage en midlertidig Indskrænkning i Retten til Udstykning og tiltræde, at man lovgiver paa dette Omraade.

Hed Hensyn til det andet Lovforslag, om Indskrænkninger i Retten til Bortsalg af den til Landbrugsejendomme hørende Besætning og Avl, maa jeg rigtignok sige, at jeg forstod ikke den Motivering, som det ærede Medlem fra Skjoldedelev (Johannes Pedersen) gav sin Tilslutning. Det ærede Medlem ræsonnerede saaledes, at det, der her skete, var en Gaardslagtning, en Bortføring fra den paagældende Ejendom af den tilstedeværende Besætning og Avl med Udstykning for Øje. Det forbavser mig, at det ærede Medlem er mod noget saadant. Naar man betænker, hvilket politisk Parti det ærede Medlem tilhører, skulde man dog ellers tro, at det netop var i dette Partis Interesse, at sligt fandt Sted. Jeg for mit Vedkommende mener ikke, det er rigtigt og formaalstjenligt at forcere Udstykningen paa unaturlig Maade. Ved Indkøb af Gaarde med det nævnte Formaal kommer man længere i Retning af Udstykning, end jeg i Øjeblikket maa anse det for rigtigt. Det er derfor naturligt, at man ved en midlertidig Lov søger at hindre noget saadant.

Jeg kan ikke ganske dele de Betæneligheder, det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) fremsatte, og som gik i Retning af, at Lovforslaget var saa om sig gribende, at man i Virkeligheden satte hele Landbostanden under de kommunale Bestyrelsens Administration. Jeg kan ikke læse, at det staar i Lovforslaget, da det jo kun drejer sig om de Ejendomme, der sælges i indeværende Aar, ikke om alle Landejendomme, men kun om dem, der sælges til Spekulation i Løbet af Aaret. Det ærede Medlem har derfor neppe Ret i at sige, at Lovforslaget involverer, at hele den danske Landbostand sættes under Kommunalbestyrelsernes Overnsigt og Kontrol. Det forekommer mig i og for sig at være en sund og naturlig Tanke at lade Kommunalbestyrelserne være afgørende med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet de selvfølgelig maa tage alle foreliggende Omstændigheder under nærmere Overvejelse, bl. a. ogsaa den Mulighed, at den nye Kornlov, som vi i Øjeblikket har til Behandling, maaske i høj Grad vil bevirke en Reduktion af de forhaandenværende Besætninger. Ogsaa det maa tages i Betragtning, naar man skal resolve, hvad der maa anses for passende til forsvarlig Drift af den paagældende Ejendom. Noget saadant antager jeg ogsaa vil finde Sted, saa at den Indskrænkning, der foretages, rimeligvis vil komme til at foregaa paa en Maade, der er stemmende med fornuftige Grunde.

Som nævnt forekommer det sidste Lovforslag mig at være det mest paakrævede,